

: Posamezna številka 6 vinarjev :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. jutraj, ob ponedeljkah ob 10. dopoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnishvu mesečno K 1 20, s dostavljanjem na dom K 1 50; s pošto celoletno K 20, polletno K 10, četrtletno K 5, mesečno K 1 70. Za inozemstvo celoletno K 30. — Telefon številka 303.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnishvo je v Frančiškanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnishvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si se ne vračajo. Za oglašje se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašjanju popust. Za odgovor je priložiti znamko. — Telefon številka 303.

Novo nasilstvo škofa Antona Bonaventura.

Poleg župnika Berceta je najhujši trn v peti našemu škofu Antonu Bonaventuri trnovski župnik Ivan Vrhovnik. Vrhovnik je mož, ki se za politiko ne briga, ki ne agitira po hišah za klerikalno stranko, temveč deluje povsod samo na to, da se ohrani med njegovimi župljani mir in zastopnost. On ne dela na prižnici in v spovednici politične agitacije, ki ne spada v cerkev, on ne izvablja bolnikom hranilnih knjižic v korist falitnim škofovim zavodom, oznanja pa božjo besedo in je delaven v „Družbi sv. Cirila in Metoda“. On je eden tistih redkih vzor-duhovnikov, ki jih mora človek spoštovati, tudi če se sicer principijelno ne strinja s katoliško vero.

Zato je pa župnik Vrhovnik splošno priljubljen ne le pri vseh trnovskih župljanih, temveč po celi Ljubljani.

Strupeno pa ga zato sovraži škof Anton Bonaventura. Na vsak način bi se ga bil rad odkrižal, pa ni vedel kako. Kajti toliko slep tudi naš škof ni, da bi ne videl, da vzbudi v Trnovem in v celi Ljubljani proti sebi celo revolucijo, če bi hotel župnika Vrhovnika s silo odstraniti. Zdaj si je izmisli nov način. Pisal je župniku Vrhovniku pismo, v katerem ga pozivlja, da mora tekom 14 dni priti za upokožitev, češ, da mu župljani več ne zaupajo, da daje javno pohujšanje in da zaradi bolehnosti ne more več opravljati svojih duhovniških opravil.

Tako torej! Dolgo je moral premišljevat škof, da je prišel na svojo imenično idejo. Ali mi bi škofa vprašali, zakaj se škof ne zgraja nad onimi duhovniki, ki z nesramnim življenjem, s pijanstvom in preštevovanjem res dajejo pohujšanje? Zakaj škof ne pove tistih, ki se baje nad župnikom Vrhovnikom pohujšujejo in zakaj se pohujšujejo? Zakaj ne vidi škof nezaujanja ljudstva nasproti tistim duhovnikom, ki delajo klerikalno politiko v cerkvi in izven cerkve, ki se vtikajo v konzume, mlekarne, posojilnice itd., izkratka, ki so vse drugo, le ne pravi duhovniki? In zakaj ne navaja imen onih, ki baje župniku Vrhovniku ne zaupajo in ne navede vzrokov za to nezaujanje? In o bolehnosti župnika Vrhovnika govori škof, kakor bi mu bilo mar Vrhovnikovega zdravja! Če je župnik Vrhovnik bolehen in ne more opravljati svojih poslov, bo to sam najbolje vedel! Sicer je pa škofov argument o Vrhovnikovi bolehnosti prazna bajka; to lahko potrdijo vsi, ki župnika Vrhovnika poznajo. Vse posle — še tiste, ki bi jih moral opravljati kaplan — opravlja on sam, kajti prejšnji kaplan Köchler je delal samo politiko in se za svoje dolžnosti ni briga, potem dolgo časa v Trnovem sploh ni bilo nobenega kaplana in zdaj je neki Gostiša, ki je še veliko slabši od Köchlerja.

Čisto gotovo ni župnik Vrhovnik nič manj zdrav, nego škof sam, kar se pa možganov tiče, so pa Vrhovnikovi prav gotovo stokrat bolj v redu, nego škofovi.

Kratkoma: s svojim najnovejšim pismom je škof zagrešil novo vnebovpijoče nasilstvo nasproti vzornemu duhovniku. Celo Trnovo in vsa Ljubljana mora zaklicati fanatičnemu škofu: „Quousque tandem...“ Trnovčani in Ljubljanci morajo škofu pokazati, da niso pri volji prenašati škofovega terorizma, da škof ne bo prav nič z njimi pometal. Škof naj ve, da prenapeta struna rada poči in da za Ricmanji lahko pride tudi Trnovo in Ljubljana.

Župnik Vrhovnik bi storil neodpusten greh nasproti svojim župljanom in nasproti sebi samemu, če bi se uklonil fanatičnemu škofovemu terorju in v resnici prosil za upokožitev. — „Vox populi vox dei!“ — to naj si zapomni škof in naj se nikar v Ljubljani ne igra z ognjem. Mera je polna do vrha.

Napredno politično in gospodarsko društvo za kolodvorski in šentpeterski okraj priredi danes, v soboto 10. junija t. l. ob 8. zvečer javni društveni volilni shod v gostilni gosp. Ivana Zupančiča, na Ahaceljevi cesti 15. Na shodu se bo predstavil naš državnozborni kandidat gospod dr. Vladimir Ravnihar, odvetnik v Ljubljani. Govoril bo tudi deželni odbornik gospod dr. Ivan Tavčar.

Iz slovenskih krajev.

Iz Logatca. Kristanov Francelj je poslal neki popravek, v katerem zatrjuje, da ni res da bi jih poslanec Drobnič svaril pred konsumom, temveč jim je napravil istega še toplo priporočal. — No nam je prav — vendar bi bilo potemtakem umestno, da blagohoteči Francelj prime za jezik svojega poslovođjo hvaležnega Sijanca, kateri je sam pripovedoval, da jih je Drobnič svaril. Ali jih je, ali jih ni — s tem si ne bomo belili glave, ker Drobnič kaže pa, kako je bilo s konsumi v Loškem potoku, Sodražici itd. — Tebi Francelj pa želimo da bi nikoli ne obžaloval, da si se spustil v trgovino, ki je ne razumeš — in da bi svoje posestvo pomnožil, ker to zahteva naša vera. Urbasov Pepček pa ni poslal nobenega popravka — škoda — kako bi se vendar lepo slišalo. — Sklicuje se na § 19. itd. prosim, da objavite na istem mestu in z istimi črkami: 1. Ni res, da sem bil kedaj ali še pred kratkim zagrižen socijalni demokrat ali navdušen naprednjak, temveč res je, da farjev nisem mogel frpeti in da sem bil velik nasprotnik tarške stranke. 2. Ni res, da sem koritar, ki bi rad prišel do korita pri konsumu ali pri farški stranki, rad pa bi službico, ki bi kaj nesla in zredila moj prazni želodec itd. Ali bi ne bilo to lepo, in koliko lažje bi potem agitiral za ubeglega sodruga Gostinčarja, tudi bi ga vsi spoštovali, tako se pa

vsak dela iz njega norca, da še četrt vina ne more v miru piti. Ja Pepček če te je celo vsak delavec in kmetič spregledal, je pa vendar malo nerodno kaj? No potolaži se. Ako in pondeljek na shodu ni celo predsednik hotel dati tvoje resolucije na glasovanje, ker je vedel, da bi med lastnimi pristasi naletel na odpor, se moraš pa za enkrat zadovoljiti s spoznanjem, da so tebe toliko bolj spregledali in spoznali. Slušaj torej dober svet, molči in ne laži o ljudeh ki Te daleč nadkripljujejo v delu za druge in plemenitosti srca — kapito!

DNEVNE VESTI.

Saneta simplicitas! Ljubljanski škof je pisal župniku Bercetu pismo, ki smo ga objavili že včeraj in v katerem župniku Bercetu ukazuje, da mora v našem listu priobčiti neko izjavo. Pri tem je pa škof popolnoma pozabil na to, da mi priobčujemo v svojem listu le take stvari, ki jih mi hočemo, ne pa take, ki jih želi škof, kajti škof nima nam prav ničesar ukazovati. Sicer pa smatramo župnika Berceta za toliko možatega, da nas ne bo spravjal v položaj, da bi mu morali odkloniti od škofa na njem izsiljeno izjavo, kajti župniku Bercetu ni treba po naših mislih prav nič obžalovati. Škof Jeglič se na vsak način proketo moti, če misli, da bo v naš list prišla kaka izjava samo zato, ker jo on želi.

Velikansko razburjenje se je razširilo po celim Trnovem in po Ljubljani, ko se je zvedelo, da namerava škof prisiliti župnika Vrhovnika, da bi prosil za upokožitev. Vse prebivalstvo je ene misli: da se to ne sme zgoditi, pa naj bo, kar hoče; magari če škof vse Ljubljance izbodi iz cerkve. Cel dan so oblegale gručje ljudi trnovsko župnišče. Ogorčenje proti škofu je nepopisno!

Zakaj bi rad škof odstranil župnika Vrhovnika? Znano je, da ima Ljubljana patronat nad trnovsko farno, to se pravi, ona ima odločno besedo pri nastavljanju trnovskega župnika in škof ne more v Trnovo za župnika postaviti nobenega moža proti volji Ljubljane. Zdaj, ko pa nimamo v Ljubljani še občinskega sveta konstituiranega, bi se škofu ugnilo posrečiti, da bi Trnovčanom vrnil za župnika kakega klerikalnega petelina po svoji volji. Kajti Laschan bi se temu prav nič ne upiral, medtem ko bi napredna večina občinskega sveta čisto gotovo ne pustila v trnovsko župnišče kakega klerikalnega zdražbarja. V tem grmu tiči zajec!

Še eno pismo. Za vpokojenim župnikom Bercetom in trnovskim župnikom Vrhovnikom, je prišel na vrsto še vpokojeni župnik Škerjanc, katerem pa je škof čisto enostavno kar prepovedal nadaljno branje maš. Bog živi našega Toneta še mnoga leta.

Zentralkassa der landwirtschaftlichen Genossenschaften für Kärnten

v Celovcu v konkurzu. Česar se je bilo že dolgo bati se je zgodilo. V sredo ob pol 6 uri zvečer je napovedala centralna blagajna koroških gospodarskih zadrug konkurz. K temu so jo prisilili nemški nacionalci, katerim gre huda za državnozbornske volitve in kateri hočejo ta konkurz izrabiti v svoje strankarske namene. Sicer se zatrjuje, da je tako daleč preskrbljeno, da pri tem zavodu včlanjene zadruge ne bodo trpele nobene škode, veendar je pa to popolnoma neverjetno, ker za ta slučaj bi ne bilo treba konkurza. Slovenskih posojilnic bilo je le nekaj pri centralni blagajni včlanjenih, mogoče samo tri. Ta polom je občuten udarec za celo Koroško, katere je itak že v slabih gospodarskih razmerah.

Okrajni šolski nadzorniki se letos pritožujejo, da so ljudske šole večrazrednice po deželi grozno zanemarjene in uspehi nezadovoljivi, ker se učiteljstvo (Slomškarji!) brigajo le bolj za politiko, karte in — čukarsko telovadbo v — Marijinih družbah. Verjamejo! Saj klerikalnim kričanjem od dr. Šušteršiča do Štefeta itak ni nič na dobrem uspehu v šoli. Čem bolj ostane kmetski otrok zabit in neveden, tem lažje bo duhovščina — odraslega kmeta za nos vodila in odirala za svoj — nebeški raj na tej zemlji!

Volilni shod v Spodnji Šiški priredi danes, dne 10. junija zvečer ob 8. uri zvečer državnozborni kandidat g. Tribuč v salonu pri Kankertu. Zavedni Šiškarji vsi na shod. Pokazimo, da je Šiška še vedno narodna.

Shod volilcev v skladovnem okraju Kamnik—Brdo se vrši dne 11. junija ob 11. uri dop. v dvorani „Društvenega doma“ v Kamniku. Na shodu bo govoril državnozborni kandidat dr. Ivan Tavčar. Volilci, če vam je mar blagor domovine, udeležite se tega shoda do zadnjega moža, kajti s tem zbršete madež nazadnjaštva, ki se pripisujejo kamniškemu političnemu okraju.

Na naslov mestne plinarne. Po Resljevi in drugih cestah so pobiti v svetilkah cilindri, drugod nekatere svetilke sploh ne gore ali pa komaj na pol. Izgovora tu ni nobenega, ker leži krivda v administraciji in tehničnem osebju. Zatorej pričakujemo takoj ureditve teh pomankljivosti; če so cevi slabe in stare, naj se nadomeste z novimi, če dobiva ravnateljstvo 6000 K kot plačo, mora denar biti tudi za tehnične potreščine!

Na novi petrazredni deški ljudski šoli v Prulah je razpisano mesto nadučitelja — voditelja. Klerikalci preže kot lačne hijene na boljša učna mesta ljudskih šol in priznavajo da je tudi to učiteljsko mesto (a la Jeglič na Cojzovi cesti) — važno. Zato bodo šli v boj za kakega Slomškarja čeprav kako nesposobno menzo (kakšna je na pr. na Vrtači!) Mestni in deželni šolski svet naj gledata v prvi vrsti na sposobnost in službeno leta, ker politično prepričanje nima s kvalifikacijo ničesar opraviti!

Priljetelje športa opozarjamo, da je začel izhajati nov list „Česká špor-

tovní korrespondence“, ki bo izhajal v negotovih obrokih v češkem, nemškem ev. tudi francoskem in angleškem jeziku. Urednik je dr. Prachenský, administrator J. V. Kaufmann. List se pošilja vsakemu brezplačno. List ima namen tujino prav informirati o češkem oziroma slovanskem športu in pojasnjevati važna sporna vprašanja ki jih pogosto izrabljajo Nemci za bojkot na polju športa. Prva številka prinaša članka: Razmerje med Unijo (U. I. A. F.) in Federacijo (F. I. F. A.) in Zakaj ne morejo Čehi vstopiti v avstrijski Fussball-Verband. Oba članka sta nemška.

Umrl je včeraj v deželni bolnišnici občeznani slikar - portretist gosp. Karol Kramaršič. — N. v. m. p.

„Sokol I“ priredi v kroju z odsekom Moste v nedeljo 11. t. m. popoldan pešizlet skozi Štepanjo vas, Dobrunje v Vevče in nazaj skozi Slape, Studenec, Moste v Ljunaljo. Korakanje spremlja trobentaški zbor. Udeleženci se zbirajo ob pol 2 pop. na Ledini pri I. mestni deški šoli. Odhod točno ob 2. V Vevčah odmor pri br. A. Kuharju. Izlet je pomenljiv, udeležite se ga bratje polnoštevino! Člani „Sokola II“ bratsko — dobro došli. Priporočamo pa se za udeležbo tudi cenjenemu občinstvu, ki je naklonjeno sokolstvu. Na zdar!

Slov. del. pevsko društvo „Slavec“ v Ljubljani priredi v nedeljo, dne 11. junija 1911. leta veliki semenj v Šiški in sicer na vrtu, v gozdu in notranjih prostorih nove restavracije na „Zajčevem razgledu“ v Spod. Šiški. Sodelujejo: društveni pevski zbor, popolna „Slovenska Filharmonija“ in kmetska godba. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina 50 vinarjev, čeč. društveniki in otroci do 10 let prosti.

Velikanski daljnogled in zrakoplov. Gosp. Dragotin Jurman izprašni optik v Selenburgovi ulici, je oskrbel za semenj ki se vrši v nedeljo dne 11. t. m. v Šiški na Zajčevem razgledu velikanski daljnogled, ki poveča 96 krat in bode sejmarjem in obiskovalcem semnja ves čas na razpolago. Ker je avijatik Lettis tako grozno potegnil Ljubljance s svojim poletom, se je prijavil Lord Inemces iz Londona, da se dvigne v nedeljo naravnost iz semnja v velikanskem zrakoplovu s krmilom, ki bode obkrožil Šiško in Ljubljano in se zopet spusti med sejmarje.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice ima uradne ure ob sobotah in dneh pred prazniki od 8. dopoldne do 1. popoldne. Druge dneve izvzemši nedelj in praznikov pa od 8.—12. dop. in od 3.—4. popoldne.

Vsem oskrbovalcem nabiralnikov in podružnicam družbe sv. Cirila in Metoda. Družbina pisarna vodi o prispevkih iz nabiralnikov posebno knjigo. Tam se zapisujejo vsi zneski vsakega nabiralnika. V knjigi je upisano mnogo nabiralnikov, ki niso še poslali nobenega zneska, ali pa v teku par let tako majhen znesek, da ne kaže, da bi se nabiralnik pustil še

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetek.

— Ne poročim se z Altierjem, ker sem zaročenka Rolandova. Ker pa ne morem biti njegova, se poročim s smrtjo! Da, to bi bila morala misliti in zaklicati ter se zabosti ob znojju oltarja čistih devic, ki znajo ljubiti s pravo ljubeznijo. Tu je treba, da povdarimo: vsebina te ljubezenske tožbe ni izmišljotina pisatelja naše povesti: našel jo je v dolgem pismu, ki ga je pisala Leonora nekoliko pozneje in ki tvori nekakšno izpoved njene ljubezni.

Takšne so bile torej vidne oblike, ki si jih je izbral njen zločin. In ta zločin, ki je obstojal v dvomu in v zanikanju ljubezni, je trajal šest let — do minute, ki jo je oslepila z bleskom nepobitne resnice.

Roland ni bil mrtev. Roland ni bežal iz Benetek. Roland je ostal šest let v podzemeljski temnici. Ona, zločinka — za nas pa uboga mučenica! — je zakrivila najhujšo nezvestobo in je na vekomaj oskrunila čistost svoje ljubezni s tem, da je sprejela nase madež takega zakona. Zaman je ohranila s poslednjim in skrajnim naporom zvestobe neomadeževano čistost svojega telesa; zaman je položila med sebe in med moža, ki ga je bila sprejela za svojega soproga, neprekoračljivo mejo: njena nesreča zato ni bila manjša, njen greh ne odpuštljivejši. In to si je moral misliti tudi Roland, ker je bil pri tistem tragičnem svidenju na Olivolskem otoku tako nem, tako ledeno mrzel. Česa ona ni storila, da bi mu dala občutiti, da je še zmerom njegova zvesta ljubljanka! Obkleja je bila obleko, ki jo je nosila kot dekle. Za kraj njunega srečanja je bila izbrala staro cedro, ki je bivše čase pričevala njunemu oboževanju drug drugega.

Izbrala je uro, ob kateri so se takrat njiju roke stiskale bolj tesno in goreče nego podnevi.

In vse to zaman!

Roland je ostal nepotolažljiv. In prav je imel: on je ostal zvest, dočim se je ona izneverila... izneverila se mu je pred Svetom Desetorice, izneverila pred njegovo materjo, izneverila pred oltarjem!

Torej je bilo vse končano!

Zadnji poizkus se je klaverno ponesrečil, ločitev na vekomaj je bila nepreprečljiva: nikdar več ne bo videla Rolanda, njen nežni in ponosni pogled se ne bo nikdar več srečal s pogledom ljubljenega moža...

Kaj zdaj?

To je bilo slovo od ljubezni, slovo od življenja.

Edino zavetje se ji je še odpiralo v naročju rešiteljice smrti. Takšne so bile Leonorine misli v tisti obupni uri, ko ji je delirij ponehal in se je življenje zopet jelo oglašati v njeni močni naturi.

In ko je ležala tako strta v uničevanju vseh svojih upov in nad in je še krčeviteje zapirala oči, kakor da hoče hitreje prikliti večno noč, je nenadoma udarilo na njeno uho mrmranje dveh glasov v najbližji bližini.

Kdo je neki govoril?

Prisluhnila je in se zdaj prvikrat, odkar je mogla zopet misliti, začudila, da leži tu v svoji postelji.

Mahoma se je spomnila, da se je zgrudila sredi sobe. Gotovo so jo služabnice slekile in spravile v posteljo. Toda koliko časa je poteklo od tistih dob? Ena ura? En dan?

Prisluhnila je.

Glasova sta se razgovarjala tiho, toda zelo razločno.

Bila nista ženska, kakor je menilo v prvem trenutku: bila sta moška glasova.

Spoznala ju je takoj. Le z naporom vseh moči, ki so ji bile še ostale, se je mogla premagati, da se ni ganila in je zadržala grozo, ki je hotela izbruhniti na njenih ustnicah.

Glasova, ki jih je spoznala, sta bila glasova Altierija in Dandola — moža in očeta!...

Kaj počenjata tu, v njeni sobi?...

Za hip je mislila, da jo imata že za mrtvo. Krčevito je napela mišice, braneča sama sebi, da ne bi vstala, zakričala in jih pregnala...

Prisluhnila je...

— To traja že pet dni!... je dejal Altieri. Pet dni smrtne strahu in peklenske tesnobe...

— Torej je govorila! je povzel Dandolo.

— Govorila je... in bo še govorila... kakor hitro se ji vrne delirij, govori dolgo in široko o zaroti in izgovarja imena...

— Moje ime! je dahnil Dandolo.

— Ne! Vsa druga imena, samo vašega ne.

Kako minuto sta obadva molčala.

Leonora je začula, hripav vzdihljaj. Prišel je iz prs njenega očeta, ki je stal poleg nje ter si je globoko oddahnil, ko se je začutil varnega.

Leonori se je razjasnilo vse!

Spoznala je, da se ji je bledlo, da je v deliriju povedala vse, kar je vedela, in da se je Altieri naselil pri njej, da jo nadzoruje!...

In zdaj je bil povabil Dandolo, očeta svoje umirajoče žene, nedvomno z namenom, da storita kdovekak strašen sklep...

— Mogoče ne ve, je menil Altieri, da ste izmed naših; mogoče pa ji ostaja celo v deliriju še misel, da noče ovaditi vas, svojega očeta...

— Vse govori, pravite... vse, samo mojega imena ne pove!

— Vse, samo tega ne!

— Toda, če bi jo kdo slišal... oh, če bi jo kdo slišal!...

— Neizogiben pogin preti tudi vam, ako nam pridejo na sled!

Zopet je nastopil molk.

Leonora je čutila, da trepeteta obadva moža, ki stojita ob njeni postelji.

Držala se je otrplo, kakor mrlič, ter skušala sopsti enakomerneje.

Altieri je povzel:

— Delirij jo napada zvečer in ponoči; zdaj pa spi mirno... Oh, te noči!...

(Dalje.)

nadalje v takem lokalni. Družbina pisarna je pričela vse one oskrbovatele nedelavnih nabiralnikov opozarjati, da iste vrnejo, da se odposljejo na tak kraj, kjer bodo družbi v korist delovali. Zgodi se lahko, da bo, ali je že bil kak nabiralnik tirjan, če tudi je dal že dokaj prispevkov. Prireditelji se pa zna to le v takem slučaju, kjer se ni sporočilo, da je bil poslani znesek naboran v tem in tem nabiralniku. Če bi se to kje prigodilo, naj se to ne šteje v zlo družbini pisarni, temveč pripisuje naj se pogrešek onemu, ki ni sporočil, kje je poslani znesek naboral. Pisarna želi imeti povsod jasnost in točnost. V par mesecih bo dobil vsak nabiralnik pisno tablico, kamor bodo oskrbovatelji istih vpisavali čas, kedaj so ga odprli in koliko so v njem prejeli, ter kedaj so denar odposlali. Toliko v uvaževanje.

Ustanovni občni zbor Slovenskega nogometnega društva „Ilirija“ se je vršil sinoči „pri Roži“. Udeležba je bila mnogoštevilna. Sprejela so se pravila, z izpremembo, da se društvo ne imenuje „Sparta“ ampak „Ilirija“. Barva zeleno-bela. Izvolil se je odbor. Za predsednika je bil izvoljen g. Kandare, za podpredsednika g. Rohrmann. Vstopnina je 2 K članarina 2 K podporni člani 10 K ustanovni 50 K. Društvo obeta kar najlepši razvoj.

Klub ljubljanskih diletantov priredi danes v soboto v areni „Narodnega doma“ enodejanko Zofke-Kveder Jelovškove: „Pijanec“. Od pol 10 ure naprej ples. Prosimo, udeležite se te prireditve polnoštevilno!

O. BERNATOVIČ

Ljubljana. — Mestni trg. — Ljubljana. **Velikanska zaloga narejenih oblek za gospode, gospe in otroke. Najnižje cene, solidna postrežba.**

„Slovenske Filharmonije“ oddelek koncertira danes v restavraciji „Pri Rimljanu“ (Val. Mrak), na Rimski cesti št. 4. Začetek ob 8. zvečer. Vstopnina prosta.

Zahtevajte vedno in povsod samo slovansko kolinsko kavino primes, ker je res najboljša.

Glavna posojilnica pred poroto.

Četrty dan razprave.

Začetek nadaljevalne razprave ob 9:30 dopoldne. To pot je v klopih poslušalcev veliko sedežev praznih. Kot prva priča se zasliši ravnatelj Kreditne banke, Vl. Pečanka in izpove o zvezi

Kreditne banke z „Glavno“.

Zavoda sta si bila od 1. 1902 v zvezi. V pomanjkanje trgovskih menjic je Kreditna banka od „Glavne“ sprejemala tudi portfeljne menjice v eskompt. Istotako sta si bila zavoda tudi z lombardom v zvezi. Ko „Glavna“ ni mogla svoje obveznosti urediti in je banka odklonila nove prolongacije, so na protest banke zadevo tako uredili, da je Zadrzna zveza v Celju nakazala banki 20.000 K. Dne 16. decembra zapadle menjice pa so se eskontirale potem vknjižile pri vseh članih upravnega sveta. Banka ima terjati 60.000 K, katera vsota pa je vknjižena.

Nadsvetnik Višnikar

izpove o stanju za časa poslovanja likvidacijskega odbora. Brez prave varnosti so se dajala velika posojila, nastopile so tudi nesrečne špekulacije. Člani so se neredno vpisavali. Vpisanih je okrog 800 članov, v resnici pa jih bo le 500. Dolg se danes ne da določiti: Manjših deležev po 5 K bo 1000. Če dolg znaša 2 milijona, tedaj pride tak delež po 2000 K. — Pri seji, v kateri se je sklepalo o asanaciji, je Bradaška z neko trdno odločnostjo zahteval napoved konkurza. Priča je temu ugovarjal, ker je treba popreje še druge važnejše točke rešiti, predvsem pa sestaviti pravilno bilanco. Pavšlar n. pr. jo trdil, da bo ves dolg (že nad 2 milijon) poplačan. Zato je tudi prosil, da ga odveževo od dolžnosti deležev. To je zvezano s pravnim vprašanjem, ki se ne da tako hitro rešiti. O rentabiliteti njegovih vodnih sil še nismo gotovi. (Naštevava še druge terjatve Lavrenčič, dr. Hudnik, Mauer, Turk, Meglič.)

Brez Pavšlarjevega dolga bi tedaj znašal dolg „Glavne“ 1.200.000 K. Bradaška je tako silil v konkurz, da je to na pričo napravilo utis, da hoče preprečiti asanacijo. Po mnenju priče za konkurz ni bilo neposrednega povoda in da bi se dalo izogniti konkurzu.

Dr. Hudnik vpraša pričo, če je prišel na sled kakih nepoštenosti od njegove (dr. Hudnikove) strani.

Dr. Neuperger protestira proti takim vprašanjem.

Dr. Novak ugovarja protestu. „Zakaj se drž. pravdnik tako krčevito brani takih vprašanj?“ Sodni dvor sklepa o tem in vprašanje odkloni.

Na vprašanje dr. Novaka, če si je dr. Hudnik kaj denarja prihranil, odgovori priča, da ne ve. To pa ve, da je dr. Hudnik najemnik od dunajskih hiš pobral ter jo v posojilnici naložil.

Megličovo gospodarstvo.

Priča Vl. Vršec, trgovski korespondent pripoveduje, kako je, ko je bil še pri Megliču sestavljal bilanco, ki je izkazala 150.000 K pasiva. Ko je šel od Megliča stran je to zaupno povedal Roglju.

Rogelj: Meglič mi je rekel, da Vršec tako okrog govori le iz maščevanja, ker ga je odslavljal iz službe. Rogelj, da je bil prepričan, da Meglič z ozirom na odprte terjatve ni pasiven. Na vprašanje dr. Neupergerja, kaj se je Megličev pastork Tomc hvalil, odgovori priča, da je Tomc rekel: Mi imamo „Glavno“ v rokah, če mi zapremo, bo tudi „Glavna“ šla.

V istem smislu izpove tudi priča Stanislav Udovec, knjigovodja, ki je bil takrat tudi pri Megliču. Ko je Udovec Megliča opozoril, da je 200 tisoč K pasiva, je Meglič kar rdeč postal.

Prečitane izpovedbe žene Megliča ter pastorka Tomca zanikujejo izpovedbe teh prič.

Nadaljna priča

Janko Traun

pove, da je imel 80.000 K dolga pri „Glavni“, da pa je ta dolg s tem pokril, da je dr. Hudniku izročil svoje terjatve. Dr. Hudnik izjavi, da je od teh terjatev že izterjal 6000 K, druge se pa še sedaj izterjujejo.

Nova huda obtožba.

Priča Robert Polak priseže po hebrejski šegi, govori pa slovensko. Pripoveduje o že znanih stvareh ob priliki smrti Vršeca.

Ravnihar vpraša pričo, če ve o Roglju kaj nepoštenega.

Priča pravi, da ne.

Dr. Novak ponovi isto vprašanje glede svojega klijenta dr. Hudnika.

Priča zopet odgovori da ne.

Dr. Neuperger protestira proti vprašanju in ko dr. Novak ugovarja, da dosedaj razprava še ni dosegla kakih nepoštenosti, dr. Neuperger razburjen zakliče:

„Pa mi smo jih spravili na dan!“

Dr. Hudnik: „Jaz nisem zakrivil nobenega nepoštenega dejanja!“

Dr. Neuperger: „Jaz jih bom pa še dokazal.“

Naslednja priča

Anton Vadnal

pripoveduje, kako je moral svojo vlogo s posredovanjem policije dvigniti pri „Glavni“. Vprašan, če je Rogelj bil tisti, ki mu ni hotel izplačati, priča pogleda Roglja ter pravi: Ta je bil, pa je bil tistokrat bolj močan. (Veselosť.) Rogelj pojasni celo zadevo in pravi, da bi bil Vadnal tudi brez policije opravil, ravno takrat je bil pri „Glavni“ velik naval.

Pavšlar in njegove vodne sile.

Pavšlar se zapriseže. Izpove zadevo njegovih načrtov in glede koncesije ugotovi, da je od ministrstva dobil zatrdilo, da se na njegovo ime se glaseča koncesija v slučaju prodaje vodnih sil prenese tudi na kupca. Potem pojasnuje njegov načrt v Zbeljah, kjer ima tudi dežela svoje načrte in je na poziv dr. Lampeta on sam šel tja nakupovat mlino za deželne projekte. — Glede vrednosti njegovih vodnih sil, pravi priča, da so jih vnašnji izvedenci ocenili na 2 milijona 14.000 K.

Predsednik: Ali Vas je dr. Hudnik kdaj terjati? — Priča: Da, večkrat! — Kako pa je s tisto Vašo izjavo glede provizije dr. Hudniku?

Priča: Dr. Hudnik mi je rekel, da ker jaz toliko denarja potrebujem in me „Glavna“ toliko časa čaka, bo treba plačati nekaj provizije. Podpisal sem prostovoljno dotično izjavo. (Predsednik prečita njegovo izpoved v preiskavi.)

Dr. Neuperger opozarja, da ta prvotna izjava ne soglaša z današnjo izpovedbo.)

Glede Joštove provizije, pripisane na Pavšlarjev konto, priča izpove, da je o tem še le sedaj zvedel, ker vposlanega mu računa ni pogledal. Tistih 3000 K pa odobri.

Kar se tiče njegove, dr. Hudniku dovoljene provizije, pa prizna, da se take provizije zahtevajo tudi od drugih denarnih zavodov. Provizijo je prvotno namenil le osebnemu dr. Hudniku, ta pa je to odklonil, nakar je bil prepričan, da provizija pride v dobro „Glavni“.

Zadevo vloge hranilnice v Kranju na „Glavno“ pojasni priča tako, da ga je Rogelj nekoč prosil, če je mogoče da hranilnica kak večji znesek naloži pri „Glavni“. Pavšlar je v tem smislu predlagal, ker je Rogelj tudi rekel da bo denar dobro naložen in da ga zavod drugi mesec že lahko nazaj dobi.

Zatrdilo deželnega glavarja.

Dr. Novak: G. priča, Vi ste od „Glavne“ dobili toliko posojila na

Vaše vodne sile, ali ste dr. Hudniku kedaj dali kako zatrdilo, da imate za vresničenje projektov kako trdno podlago?

Pavšlar: Da, to zatrdilo sem dr. Hudniku dal in sicer na gotovi podlagi. Namreč, dne 11. junija 1909 sem se v tej zadevi zglasil pri gg. deželnem glavarju in dr. Lampetu. Po obrazložitvi mojih projektov v tej zadevi, mi je deželni glavar v roke segel in obljubil za moje projekte 1 milijon 600.000 K. In sicer sem 1 milijon takoj izplačal, glede 600.000 K pa bo deželni odbor sklepal v katerih obrokih se ta ostanek izplačal. Predno pa se je to sklenilo, so odpoklicali dr. Lampeta vun, tako da sva bila z deželnim glavarjem sama. Še tisti večer sem o tem poročal svoji ženi, ki je bila v Portore, dotično pismo imam tukaj. Lani pa je deželni odbor zahteval naj predložim tozadevno pismo — pogodbo tekom 48 ur. Mene ni bilo doma, pa takoj ko sem to prejel, sem se odzval. To je bilo 7. oktobra. Reklo se mi je, da se mora ta zadeva še pred deželni zbor spraviti, potem pa takoj dobim denar. Takrat so si bile stranke v nasprotju in ne vem, ali se je deželni odbor vstrašil opozicije, ali kaj. Začel se je sam zanimati za vodne sile. (Nato opisuje že prej omenjeni projekt Zbilje h kateremu ga je dr. Lampe brzojavno pozval. Ta projekt Zbilje je v ozki zvezi z drugimi Pavšlarjevimi projekti, tako, da če si dežela ta projekt osvoji, trpe Pavšlarjevi ostali projekti.) Potem nadaljuje:

Neki visok uradnik

deželnega odbora se je proti osebi izrazil: Čemu bi mi zdaj Pavšlarjeve vodne sile tako drago plačali. Počakajmo raje, Pavšlar bo itak kmalo v konkurzu tedaj jih bomo dobili zastonj! — Če je torej kdo mogel biti uverjen o vresničenju takih projektov, in sicer po obljubi deželnega glavarja in dr. Lampeta, ki sta obljubila, da bo dežela moje projekte kupila, sem bil to gotovo jaz!

Dr. Novak: Ste to povedali dr. Hudniku?

Pavšlar: Le nekoliko!

Dr. Novak: Ali bi bili te projekte kam drugam prodali?

Pavšlar: Že desetkrat lahko.

Pavšlar vprašan, zakaj ni prodal, odgovori, da je hotel, da ostane načrt, za katerega je vse žrtvoval, v domačih rokah. Našel sem pa povsod ovire. Vlada me je kot žogo metala sem-tertja!

Dr. Oblak bi rad vedel, kam je Pavšlar vse denar dejal, ker dvomi, da bi ga bil vsega porabil za vodne sile. Pavšlar odgovarja, da je ves denar porabil le za te projekte.

Dr. Neuperger: Vi Pavšlar! Vi tukaj napadate deželni odbor in vlado, glejte da se bomo še kje drugje videli! (Dr. Hudnik seže vmes. Dr. Neuperger mu energično zakliče: „Vi pa nimate prav nič govoriti, Vi sedite!“ (Protiv Pavšlarju): Vi ste priznali, da ste za žito veliko izgubil, da je vse šlo le za te projekte. Zadnjič ste bili proti proviziji, zdaj je pa vse dobro. Zagovorniki ugovarjajo. Predsednik jih resno opozarja, da ne motijo drž. pravdnika, sicer jih kaznuje.

In sedaj pride na vrsto v graščini Thal in v celi aferi „Glavna“ usodepolna priča

Alojz Lavrenčič,

ki pa se ne zapriseže.

Predsednik: Kje ste poslovođa?

Priča: Pri tvrdki M. Lavrenčič.

Predsednik: Kdo je to?

Priča: Moja žena.

Predsednik določi odmor. Po odmoru se prične zaslišanje.

Priča pripoveduje, da je leta 1904 ko je imel v Ljubljani trgovino, prišel k dr. Hudniku, če mu Glavna dovolji kredit. Dr. Hudnik mu je dovolil 30.000 K kredita. On si je nakupil več blaga deželnih produktov, ki jih je nameraval prihodnje leto dobro spraviti v denar. Skladišče je bilo polno, kupčija dobro vpeljana.

Medtem pa se je pojavil načrt graščine Thal. Priči se je ponudilo, da vstopi v konsorcij. On se je branil, ker ni nič imel, pa tudi sposoben ni bil za lesnega trgovca. Mauer pa je dejal, da bo že on kot veččak vodil lesno kupčijo. Ker je pa moral trgovino v Ljubljani zanemariti, je zahteval 10.000 K letne plače. Pogodili so se in Lavrenčič je postal 3. družabnik konsorcija Thal. Naenkrat pa mu Domicelj poroča, da je v ljubljanski trgovini 120.000 K primankljaja in da je vse izgubljeno. To je dr. Hudniku povedal. „Nesramna laž“ je torej, da me je dr. Hudnik vzel v kompanijo le v svrhu pokritja dolga iz ljubljanske trgovine. Priča trdi, da je njegovo ime kot revizor v računskih zaključkih „Glavne“ falzificirano. Rogelj ugovarja, da podpis v izv. miku obstoji.

V daljšem z drastičnimi opazkami opremljenem navajanju priča zavrača

očitke glede slabega gospodarstva. On je delal kot živina, ne kot človek. Denarja ni dobil, še iz svoje ljubljanske trgovine je žrtvoval 3.500 K. — Dr. Hudniku je predložil svoj račun v znesku 21.518 K ki se je pozneje popravil na 19.518 K, odobril se pa ni. Zahteval je razdržitve, poleg odobritve računa tudl 10.000 K odstopnine. — Da je les prodajal na svoj račun, pa je prišlo tako: Dr. Hudnik mu je nekoč pisal, da je on sam osebno odgovoren za škodo pri kupčiji lesa. Obenem je zahteval denar. Priča je sklenil več kupčij, zahteval naplačnino, ki jo je poslal „Glavni“. Ker pa so graške oblasti šikanirale zaradi izsekanja lesa in se je bilo bati, da se izsekavanje ustavi, on pa je napravil več zaključkov, se je s tem zavaroval (priča pravi, da je to „Fersendeckung“) na ta način, da je on sam kupil 10 vagonov lesa, od katerih je dal 3 na račun konsorcija, 7 pa je sam prodal. — O komisiji, o kateri je zadnjič Maček poročal, priča izjavi, da je bila pijana in ni ničesar napravila. Zanj je bila ta komisija povod odslovitve. Dr. Hudnik je rekel: Ti boš 6000 K dobil, na kar mu je priča odgovoril: Na Tvoje besede ne dam nič, si me že večkrat obnažil.

Kljub temu, da je bil družabnik, je bil odslovljen od „Glavne“ vsled sklepa upravnega sveta.

Priča očita Putrichu, da je kupoval les ter ga prodajal, a za kašno ceno?

Konec dopoldanske razprave.

Ob 1. nri popoldne predsednik prekine razpravo. Ker je priča Lavrenčič se obtežljivo izražal za soobtoženca Mačka in Putricha, predlaga dr. Novak, da se priči popoldne zaslišita. Predlogu se ugodi.

Popoldanska razprava.

Ob 4:20 popoldne se je razprava nadaljevala. Na zatožnih stolah sedita tudi Maček in Putrich. Dvorana je to pot do zadnjega sedeža polna. Lavrenčičevo pričevanje je zbudilo po cellem mestu zanimanje.

Prvi se zasliši Maček, da opraviči napad na

pijano komisijo.

V graščini Thal Maček izpove, da je komisija prenočila v Gradcu, drugo jutro so se napotili na lice mesta, zajutrkovali so le kavo. Došli v Judendorf, jih sreča neki rojak, ki jih je zato ogovoril, ker so v nemškem okraju slovenski govorili. V domnevi, da gredo v Thal, jim je rekel: „Če bo tista graščina imela tega Lavrenčiča, bo vse šlo, ta človek je en falot.“ Prišli smo do graščine, vse pregledali, videli vse v neredu.

Predsednik: Torej ni res, da bi bili pijani?

Maček: Jaz za svojo osebo še v Ljubljani nisem pijan, takrat pa še manj.

Predsednik: Lavrenčič pravi, da ste v pijanosti dvakrat toliko videli.

Maček: Seveda za Lavrenčiča bi bilo to dobro. (Splošna veselost.) Res je, da smo prišli k Lavrenčiču ter tam nekaj pili, pa to je bilo moje vino, ki smo ga seboj prinesli. Rekel sem Lavrenčiču: G. Lavrenčič, to je prav Dolenc, ampak malo kisel je za vas.

Isto potrjuje tudi Putrich, ki je bil takrat v tej komisiji. Putrich nadalje tudi pojasni očitek, da bi bil naročil 2 vagona lesa po 42 na njegov račun, dočim je bil les skoro polovico več vreden.

Maček še pristavi, da je oskrbnik rekel, da je Lavrenčič les rezal in prodajal, kam se je pošiljal, se ne ve. Od Lavrenčiča so zahtevali knjige, pa ni imel nobenih knjig. Lavrenčič pravi, da to ni res.

Dr. Novaku se čudno zdi, da če je bil Lavrenčič res tako zaposlen, kot on trdi, da je moral delati kot živina, ne kot človek, kako je potem mogel voditi obenem tudi svojo tako obširno trgovino v Arnožu (Ehrenhausen).

Dr. Neupergerju pa se v prid Lavrenčiču čudno zdi, kako so se porabile tako visoke vsote, kot jih je „Glavna“ pošiljala v Thal. Poslala je tja 1.151.412 K.

Kam so izginile menjice?

Naslednja priča Andrej Mauer, se ne zapriseže. Glede tiste pijane komisije priča soglasja z izpovedbo Mačka.

Porotnik Pavšek vpraša pričo, kaj je s tistimi menjicami, ki so mu izginile. To v javnosti že znano vprašanje je vzbudilo splošno senzacijo. Iz dotičnih izpovedb posnamemo sledeče: Mauer je „Glavni“ dolgoval večji znesek. Knific se je radi tega peljal v Gradec k Mauerju ter mu predložil 6 menjic za znesek 60.000 K v podpis. Knific je podpisane menjice izročil dr. Hudniku. Čez kakih 5 mesecev pa Mauer Knificu piše, da so menjice izginile. Knific je šel s tem pismom k šefu, ter ga vprašal, kaj je s tem. Dr. Hudnik pa je odgovoril, to je že v redu, poslal sem jih Lavrenčiču. Čez nekaj časa pa Mauer Knificu zopet piše glede teh menjic, pa že preti, da bo stvar ovadil. Knific je zopet šel k šefu in isti mu je zopet rekel, da je stvar že davno ure-

jena. Ker je Widmayer baje videl te menjice je zadeva prišla pred sodišče, kjer pa je Mauer moral priznati, da je njegov očitek, da je Lavrenčič te menjice vzel iz zaprte miznice neosnovan. (Dotični preklcik je bil svojčas tudi v „Jutru“.)

Dr. Neuperger: Kje so torej menjice?

Lavrenčič: Vprašajte dr. Hudnika!

Najhujši sovražnik.

Dr. Novak prečita Lavrenčičevo pismo na naslov dr. Hudnika. Zadnji odstavek se glasi: Za to me smatraj za najhujšega sovražnika, dokaz za to boš dobil!

Zavrnen državni pravdnik.

Dr. Hudnik se zgledi k neki izpovedi, dr. Neuperger [zopet ugovarja, tedaj predsednik dr. Neupergerja zavrne rekoč: „Prosim g. drž. pravdnik, kdo ima za govoriti, to imam le jaz pravico določiti!“

Izvedenca za Pavšlarjeve vodne sile.

Izvedenec Pelc izpove nemško, dr. Novak in porotniki zahtevajo, da izvedenec govori slovenski. Izvedenec se opraviči glede tehničnih izrazov in izpove nemško. Za njim izpove slovensko ing. Orel. (Poročilo radi pomanjkanja prostora odložimo.)

Izvedenec o knjigovodstvu pri „Glavni“.

Po odmoru 15 minut se prečita poročilo izvida o knjigovodstvu. Na to se pozoveta dr. Lavš in dr. Škrbincec, da kot izvedenca o bančnem in posojilniškem knjigovodstvu podasta svoje mnenje o knjigovodstvu pri „Glavni“. Dr. Lavš izpove v daljšem temeljitem izvidu kaj in kako je našel knjige in bilance. Njegovo mnenje posebno glede bilanc v bistvu soglasja z mnenjem drž. pravdnika. Škrbincec se strinja z izvidom dr. Lavša.

Nato sledi

čitanje izpovedb nezaslišanih prič.

V soglasju zagovorništvu in drž. pravdnistva se čitanje omeji le na glavne izpovedbe.

Danes konec obravnave?

Po mnenju predsednika je pričakovati, da bo danes — gotovo še le v pozni nočni uri — konec obravnave.

Naše zadržišstvo.

Včerajšnje naše poročilo o obravnavi je bilo v toliko nepopolno, da g. Trstenjak ni govoril proti slovenskemu zadržištvu, ker je znano, da so slovenske posojilnice splošno znane kot solidni zavodi, katerim se imamo Slovenci morda v prvi vrsti zahvaliti za naš gospodarski napredek, kar priznava tudi naše ljudstvo, pri katerem uživajo naše posojilnice navzlic polumu „Glavne“ neomejeno zaupanje, kakor ga v polni meri tudi zaslužijo.

Več zraka!

V porotni dvorani je taka sopolra, da se nam smilijo člani senata, porotniki, zagovorniki, publika in tudi obtoženci, ki jo morajo tudi prenašati, Okna naj bi bila odprta, ker porotna dvorana vendar ni kuhinja, v kateri bi se kuhali — ljudje,

Football tekme v Gorici.

Za Binkošti je ljubljansko srednješolsko fottball moštvo napravilo dvadnevni izlet v Gorico, kjer je izvojevalo dva matcha, kojih rezultat je prineslo že predvčerajšnje „Jutro“.

Obe tekmi sta pokazali lep napredek ljubljanskega moštva od zadnje tekme in zato prinašamo nekaj podrobnosti o teh zanimivih tekmah.

Prvi dan

se je vršil match med ljubljanskim in goriskim slovenskim moštvom. — Igrišče zelo lepo, toda vsled silnega deževja vse razmočeno. Ob straneh so bile grape polne vode, ki so škodovala v prvi vrsti našemu moštvu, ki polaga veliko važnost na takozvano krilno igro, dočim se nasprotniki odlikujejo po dobrih driblerjih. Igra se je začela ob 4. ob lahmem dežju, ki je igro oviral skoro cel čas. Ljubljanci se odlikujejo po kombinaciji, Goričani pa v hitrosti. Lep napad v 8 minuti si naši skvarijo z offside pozicijo, v 10 minuti so prisiljeni streljati prvi kot, v 11 pa se Goričanom posreči prvi napad, njih centerforward streli prvi gol.

Žoga je bila vsled dežja zelo spolzka, kar je igro znatno oviralo in vrhu tega niso imeli ljubljanci svojega golmena g. Dolenca, rezervna g. Schiffera pa tega ne dosega v sigurnosti z roko, temveč skuša žogo ustavljati z nogo, kar se je pri tej tekmi ponovno izkazalo za povsem napačno. Po prvem голу napadajo naši bolj ostro, tako da sledi goriskemu kotu v 16 minuti v prihodnji minuti prvi

gol od ljubljanske strani, katerega je ustrelila leva zveza.

Vendar se Goričanom posreči v 34 minuti streliti drugi gol, tako da je bil rezultat prve polovice 2:1 v korist Gorice. Drugo polovico začno Goričani, naši jih napadejo, odvzamejo žogo, še par razburljivih momentov in Ljubljanci zabijejo v 3 minuti svoj drugi gol. Po zelo razburljivem boju naredi Gorica v 17 minuti svoj tretji gol in nadkrili tako Ljubljancane.

Igra je bila sicer zanimiva do konca, vendar ni prinesla nobenega gola več, ker je slabi teren izmučil igralce do skrajnosti in je bila žoga vsled mokrote tako težka, da je bil vsak siguren in močen strel izključen.

Izmed ljubljancanov moramo pohvalno omeniti desnega branilca in pa srednjega krilca (načelnika), ki je kljub temu, da si je takrat spahnil roko, igral do konca in pripomogel do uspeha. Zmožnosti naših zunanjih napadalcev niso prišle do veljave, ker je voda ovirala njih igranje in vsled težke žoge nista mogla dajati nobenih centrov. Tembolj pa so delali srednji trije.

Med Goričani sta se odlikovala poleg srednjega napadalca, g. Lasiča najbolj branilca g. Gorjup in Ceh, g. Tono, ki je vzbujal s svojo mirno in sigurno igranje splošno pozornost. Večje nesreče ni bilo, le našega desnega branilca je koncem igre prijel krč, kar pa je postalo kmalu dobro. Tekma, pri kateri je fungiral kot sodnik Ljubljancan g. R. Šlajpah, se je vršila povsem mirno in sta po tekmi prebili obe stranki par veselih ur skupaj. Merile so se tu med seboj slovenske moči in pokazalo se je, da nismo zadnji. Krasna pa je bila zmaga slovenskih moštvov drugega dne. Vršili sta se

dve tekmi,

pri jako krasnem vremenu.

Prvo je tekmovalo ljubljansko moštvo z laškim moštvom Studentesca Sportiva iz Gorice. Moč laškega moštva se lahko sklepa iz dejstva, da jih je tržaško moštvo, ki je igralo tudi v Ljubljani, nabilo samo 1:0. Lahki so vsi močnejši postav in v svojih črno belih oblekah in zavarovani z football-gamašami izgledajo precej nevarno. Igro prično naši in takoj začetkom je bilo videti, da imajo „svoj dan“. — Kombinacija krasna, igra premišljena, strel pa sigurni in močni. Temu nasprotno imajo Lahii lastnost, da lahko tolčejo žogo iz vsake pozicije, kar pa ima zopet slabe posledice, da so strelji nepremišljeni. Žoga prekorači malokdaj stranske meje, igra se suče po sredi. Sprva so bili naši bolj rezervirani, ker smo se bali driblerjev, ko so pa spoznali nasprotnike, so začeli ostro ofenzivo in kljub temu, da so prišli vsi laški napadalci braniti, zabije nas srednji, ko mu je centriral desno krilo, krasen gol.

Od tega časa pride žoga malokdaj v našo polovico, tekmo cele igre se posreči Lakom prodreti samo dvakrat gola, od koder sta jih hitro pregnala naša branilca, ki sta v zvezi s krilci takoj razbila vsak poskus napada.

(Konec)

Strah.

Dolgo že nisem pisal in že sem mislil stopiti kot Bav-bav definitivno v pokoj, ali ker je moj naslednik v zadnjem času nekaj slabe volje, ne mara ne jesti in ne piti in se sploh drži žalostno kot kisa kumara — se pač približuje čas kislil kumar — sem primoran zapustiti svoj breg in se izpostaviti vsem onim nevarnostim, pred katerimi trepetam danes ne samo Ljubljana, nego cela Kranjska dežela.

Kogar srečam in pogledam, mu čitam strah iz oči, vse je v skrbeh in po noči gledajo ljudje v luno ter prestrašeni konstatirajo, da postaja vsak dan večja in da bo kmalu — — — polna — — —

Sinoči sem se sprehajal po tivol-skem parku in skoraj na vsaki klopi sem videl kakega mladega fanta in mlado dekle, ki sta se skupaj tiščala, na luno gledala in si nekaj šepetala.

Strah! Strah povsod in na vse strani, ker kmalu bo našega ljubelega dež, predsednika barona Schwarza polna luna trkala in začel bo iskati po Ljubljani in po celi kranjski deželi — veleizdajalce, zarotnike, puntarje itd. Za to in samo za to je po tivol-skem parku in po drugih skritih prostorih sedaj vsako noč toliko skrivnostnega šepetanja in vzdihovanja. Da, strahopetni so postali ljudje, ali to ni končno nič čudnega, ker strahopetec je bilo vedno dovolj, samo to se mi čudno zdi, da so mladi ljudje bolj strahopetni kot stari, ki se še dosti junaško držijo, ne gledajo preveč na luno in bolj glasno govorijo!

Narobe svet!

Bav-bav I.

Tipu slovenskega klerikalnega dijaštva.

V glasilu klerikalnih študentov se je obregnil ob me neki lemenatar s prav farsko maniro.

Odgovoril bi bil na njegova „izvajanja“ kljub temu, da so zabeljena s plitvimi „vici“ nad katerimi morejo le njegovi duhovni bratje najti dopadaje in kljub temu, da, hoteč biti znanstvena, vrholičijo v pridigi o izvirnem grehu, odgovoril bi bil točko za točko, ko bi mi ne bila vzbudila sumnje, da dotični gospod ne pozna niti abc psihologije; (čisto gotovo ne ve, kaj so fundamentalne apercepcije); ne pozna niti abc sociologije, dasiravno me hoče poučevati o socialno-psihičnih pojavih ter metodah v zgodovinski vedi. Dotični gospod je menda tudi na univerzi, kjer najbrže študira klasično filologijo: rimskega poeta Ovidija že ne razume. Ko vidi v njegovih verzih: aurea prima sata est aetas . . . opisovanje dobe, ko so ljudem pečena piščeta sama v usta letela. Ko bi tisti gospod kritik le kedaj bral prve strani kakšnega sociološkega dela, bi drugače razumel one verze. Ne pravim, da je dožan vse to znati — ne: on je duhovnik — toda naj potem drugih ne poučuje, ko jih nima s čim in v čem.

Zato mu pa svetujem, naj pridno prebira tistega Wundta, o katerem mene povprašuje, pa bo videl, da sem ga poznal predno sem pisal svoje članke; še enkrat naj prebere uvod Meyerjeve knjige „Geschichte des Altertums.“ Pogleda naj v zbornik „Kultur der Gegenwart“ I. 6. str. 228 do 233 Eblinghausen: „Psychologie“, pa bo videl, kako se tam podaja razlaga predstav o duši. Naj pridno študira Tylor: „Uvod v študij človeka in civilizacije“, bo našel podobna izvajanja; Guyana. Naj vzame za namček še sociologije Lipperta, ki je o verstvu in verah pisal cele kodekse. Da se pouči o metodah v zgodovini, mu priporočam Gumplovicza, Tardeja, Ratzela, Ratzehoferja. To za uvod!

Je sicer sladka beseda: Blagor ubogim na duhu . . . toda v znanstvu takšni ljudje nimajo nič opraviti: se vam ne zdi tako, gospod I. Samsa?

Radovan Krivic.

Praga, dne 3. junija 1911.

Razne vesti.

* V Pragi je te dni razstava „Bolgarska žena“, ki kaže ženska ročna dela, noše, narodne motive in razne bolgarske narodne običaje.

* V južni Angliji so bile pretekle dni take nevihte, da so nastale povodnji. Več hiš je podrla narasla voda, 17 ljudi je postalo žrtva te katastrofe.

* Trafikantka Bartunek, ki je umorila svojo grbasto sestanovalko je bila pred dunajsko poroto obsojena na smrt na vislicah.

* Kmečki dolgovi. Na kmečkih posestvih je v Avstriji okoli šest tisoč milijonov dolga. Če računamo le pet od sto, znašajo obresti od tega dolga 300 milijonov kron. Na Kranjskem je vključenih nad 100 milijonov na kmečkih posestvih.

* Človek, ki tehta 303 kilograme. V Berlinu je prispel te dni najdebelejši človek na svetu. Ta človek je iz okolice devinske (magdeburške). Železnica ga ni mogla spraviti v navadni osebni voz, marveč je morala prirediti zanj poseben voz. Na potu v mesto se je vozil v vozu za prevažanje pohištva, v kateri je zlezal na posebnih lestvah. Ta človek je visok 1.89 m tehta 303 kilograme in je star šele 27 let.

* Velikanski požar na Ogrskem. Dne 3. t. m. je nastal v vasi Barlefel (Satmarski komitat) požar, ki je uničil 120 hiš in mnogo gospodarskih poslopij. Požar se je zato tako zelo razširil, ker je bil velik veter. Gasilci so šele po dolgem naporu zadušili požar.

* Na češki univerzi v Pragi je zapisanih v tekočem tečaju 3770 slušateljev, in sicer na pravniški fakulteti 1648 (1449 rednih, 198 izrednih), na filozofični 1344 (813 rednih, 118 farmaceutov, 413 izrednih), na medicinski 669 (663 rednih, 6 izrednih) in na bogoslovni 110 (105 rednih, 5 izrednih). Žen je zapisanih 268 (74 rednih, 194 izrednih).

* Srečen dedič. Budimpeštanski brivski pomočnik je postal — takorekoč čez noč milijonar. Njegov stric Novak je namreč pred kakimi 40 leti odšel v Avstralijo, je tam našel zlate rudnike in zapustil premoženja 140 mil. kron. Država je prevzela ta denar v oskrbo in iskala dediča. Našla ga je v onem brivskem pomočniku, ki je sin Novakove sestre. Oni milijoni so narasli med tem na 300 milijonov kron, ki jih bo zdaj podedoval srečni brivski pomočnik Edvard Uttinger. Star je šele 19 let.

* Časopisje v detektivski službi. Akoravno prireja časopisje s svojo indiskrecijo justici dostikrat mnogo neprimlik, se vendar ne more tajiti, da

ne nudi premnogokrat policiji in sodnim oblastem pri zasledovanju zločincev uspešno pomoč. Kot dokaz za to trditve spominja nek francoski list na nekatere zanimive slučaje iz zgodovine francoskega pravosodja. Pred kakimi dvajsetimi leti je v bližini Lectoura, departement Gers, neka Rahel Galtie zastrupila svojega moža, staro mater in brata. Ljudska govorica jo je sicer označila za morilko, toda nihče se ni upal tega jasno in odkrito izreči in preiskovalni sodnik sam se je branil, da bi uvedel preiskavo proti ženi, ki je bila do tedaj vedno na dobrem glasu in se ji ni moglo ničesar očitati. Končno se je odločil, da je odredil, da so izkopali žrtve, ko so prišla na dan sumljiva njena početja, ki jih je po zelo spretni preiskavi odkril nek časnikar, ki mu je bil znan položaj. Žena je malo prej, ko je izvršila svoje umore, skušala pregovoriti brata, da bi se zavaroval njej v prid. Ko so potem trupla izkopali, so odkrili, da so bili vsi trije zastrupljeni, da je izvršila zločin Galtie, ki so jo nato obsodili na dvajset let v prisilno delavnico.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut.

Odgovorni urednik dr. Ivan Lah.

Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe, 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pisnim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Ključavničarskega pomočnika, bolj prijetnega, sprejme takoj v trajno delo Jakob Preželj Rudolfovo. Plača po dogovoru. 171 61

Spretna prodajalka se takoj sprejme v modni trgovini O. Jezeršek na Mestnem trgu.

Danska dogra (pslen) 4 leta stara se ceno prod. Kje, pove „Prva anončna pisarna.“ 320/2—1

Močno kolo s prostim tekom se prod. Sodna ulica št. 4. pri Ravnikarju. 318/2—1

Meblovana soba velika, zračna s popolno repariranim vzhodom se odda sv. Petra cesta 64. I. nadstropje. 319/2—1

Sodarski pomočnik bolj prijeten se sprejme Kje, pove upravništvo „Jutra“. 179/5—1

Dobro ohranjena omara se ceno prod. Poizve se v podružnici „Jutra“, Sp. Šiška. 2-1

Solnčniki, radi velikanske zaloge po vsaki poljubni ceni. Vidmar, Pred Škofijo 10. 233/10—1

Zaloga vina, kraškega terana in istrsko črno vino prodaja po zmernih cenah Josip Trčan, Gorjansko št. 89 pošta Nabrežina. Na zahtevo pošljem tudi vzorec. 148/2—1

Kratek, črn glasovir se ceno prod na Radeckega cesti št. 2. I. nad. 182

Turistovska obleka, turistovski čevlji in nahrbtnik se prod. Stari trg št. 4. III. nadst. levo 183

Salonska obleka dobro ohranjena se prod. Kje pove „Prva anončna pisarna.“ 323

Kot učence s primerno šolsko izobrazbo želim vstopiti v kako večjo trgovino v mestu, ali na deželi. Ponudbe sprejema Podružnica „Jutra“ Sp. Šiška. 178

Uradnica, izveščana v vseh pisarniških poslih, želi za popoldanske ure pisarniškega dela na dom; na željo gre tudi v pisarno. — Blagohotne ponudbe je poslati pod „Točnost“ na „Prvo anončno pisarno.“ 324

Gospodinja išče s 1. julijem stanovanje s hrano pri boljši rodbini. Ponudbe pod „Zračno“ na „Prvo anončno pisarno.“ 325

Dobro vpejano rentabelno tovarniško podjetje išče 1. ali več komp. z glavnico 20 do 40.000 K, tudi se prodajo pod zelo ugodnimi pogoji. Ponudbe naj se pošljejo na „Prvo anon. pisarno“ v Ljubljani pod „Podjetnik.“ 326/5—1

KORESPONDENCA.

Dve punčki želim v svrhu zabave korespondirati z dvema luškatinama fantoma. Pisma na naslov „Punčki“ pošto ležeče Ljubljana. 181

Zahvala.

Potrži globoke žalosti ob neskončno težki izgubi, ki nas je zadela ob smrti naše nepozabne predobre matere, soproge svakinje, sestre in tete, gospe

Ane Štrukelj

se ne moremo zahvaliti vsakemu posebej, zato se tem potom najiskrenejše zahvaljujemo za mnoge dokaze sočutja, za darovane vence in cvetlice, ter za časteče spremstvo pri pogrebu.

Ljubljana, 9. junija 1911.

Žalujoči ostali.

Vsako soboto celo noč odprta gostilna pri „Marinkovem Franceljnu“ v Sp. Šiški 130.

Igrala bo godba. Cenj. občinstvu se priporoča za obisk Lovrenc Gorenc.

Učenec krojač

iz poštene hiše, ki bi imel veselje za trgovino z mešanim blagom in pridren

dober delavec, kateri bi imel veselje iti v Gradac, kjer ni nobenega konkurenta ter veliko posla se takoj sprejme. Natančnejša pojasnila daje F. Vinkšelj, trgovec v Gradacu, Bela Krajina.

Danes 10. junija t. l.

koncert

Slov. Filharmonije
„pri Rimljanu“

restavracija, Rimska cesta 4.

Začetek ob 8. uri. Vstop prost.

K obilni udeležbi vabi

Valentin Mrak, restavratr.

Razglas.

Kmetska posojilnica ljublj. okolice

ima uradne ure ob sobotah in dneh pred prazniki od 8. dopoldne do 1. popoldne. Druge dni, izvzemši nedelje in praznikov, pa od 8. do 12. dopoldne in od 3. do 4. popoldne.

Ravnateljstvo.

Lepo in belo lice

kakor tudi gladke in nežne roke podaja brez dvoma blagodišeča krema brez maščobe

„OLIMPIA“.

„OLIMPIA“ preparati odgovarjajo zahtevam najmodernejše kozmetike, ter so kot taki najuspešnejše in popolnoma neškodljivo sredstvo za negovanje kože.

Krema „OLIMPIA“ mali lonček K 1-20.

Krema „OLIMPIA“ veliki lonček K 2—.

Puder „OLIMPIA“ rosa K 1-50.

Puder „OLIMPIA“ creme K 1-50.

Puder „OLIMPIA“ beli K 1-50.

„OLIMPIA“ preparati se dobijo samo v lekarni

Ubald pl. Trnkoczy v Ljubljani

zraven rotovža.

Najboljše odgovori „Slovenca“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

„Jutro“ se prodaja v Trstu po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Becher ulica Stadion,
Trevisan ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carducci,
Stanič, ulica Molinpiccolo,
Sekovar, Vojašnični trg,
Hrast. Poštni trg,
Mož, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geržina, Rojan,
Raunacher, Campo Marzio,
Bruna, SS. Martiri,
Ercigoj, ulica Massimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Cechimi, ulica dell' Istra,
Bruna, ulica del Rivo,
Bubnič, ulica Sette Fontane,
Gramaticopulo, ul. Barriera,
Spöder, ulica Barriera,
Lavrenčič, Vojašnični trg,
Benusi, Greta,
Kichel, Rojan,
Bajc, ulica Geppa,
Luzatto, ulica Acquedotto,
Segulin, ulica Industria,
Železnik, Sv. Ivan,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere.

Podružnica „Jutra“
za Sp. Šiško in okolico
(v Sp. Šiški, Celovška cesta št. 77, v
hiši g. Tomažiča) telefon št. 177,
sprejema poročila za uredniški del
lista, oglase, naročnino itd.
Uradne ure od 8.—12. in od 2.—6.

Kupujte „JUTRO“
Izvod samo 6 vinarjev.

Český hostinec v
Terstu

Alla Meridionale

Češka gostilna v
Trstu

Kite iz las

po 5, 7, 9 in 12 K. — Barva za
lase in brado „Neril“ od dr. Drallea
v steklenicah po K 2— velike K 4.
Lasne podlage in vse vrste mrežice.
Lasulje, brade, šminke in vse drugo za
maskiranje priporoča po zmernih cenah
S. STRMOLI, brivec in lasničar
Ljubljana, Pod Trančo št. 1 (zraven
čevljarkega mostu). Izdelovalnica za
vsa lasna dela. Cenik se pošilja na
zahtevo zastoj.

Jako zanimiv, zabaven in po-
učen list s slikami je

**„Ilustrovani
tednik“**

ki izhaja vsak petek ter stane
četrtletno 1 K 1-80.

Zahtevajte ga povsod! Naročite
ga in inserirajte v njem!

Naslov: Ilustrovani Tednik, Ljubljana.

2 nova moderna Seifert - biljarda.

Novo urejena

Kavarna „Central“
na sv. Petru nasipu 37
je vso noč odprta.

Solidna postrežba.

Slav. občinstvu se toplo priporoča
s spoštovanjem

Štefan Miholič,
kavarnar.

2 nova moderna Seifert - biljarda.

Gg. botrom in botricam priporočam svoja birmanska darila.

Nikeinasta moška ura z verižico od . . . K 4-50 naprej.
Prava srebrna moška ura z verižico od . . . K 9-70
14 karatna zlata moška ura z verižico od . . . K 44—
Nikelasta damska ura z verižico od . . . K 8-50
Prava srebrna damska ura z verižico od . . . K 9-50
14 kar. zlata damska ura z verižico od . . . K 20—
Uhani zlato na srebro . . . . . K 1-80
14 kar. zlati uhani . . . . . K 4-50

Največja in naj-
solidnejša trdka **H. Suttner** Mestni trg (na-
sproti rotovžu).
Sv. Petra cesta 8.

Lastna tovarna ur v Švici. Tovarniška znamka „Iko“

Ivan Jax in sin

v Ljubljani, Dunajska c. 17

priporoča svojo bogato zalogo

voznih koles.

Šivalni stroji za rodbino in obrt.

Brezplačni kurzi za vezenje v hiši.

: Pisalni stroji „ADLER“ :

Razglas.

Pri Mestni hranilnici ljubljanski so uradne
ure za stranke ob sobotah in v dnevih pred
prazniki od 8. dopoldne do 1. popoldne, sicer
pa od 8. do 12. dopoldne in od 3. do 4. popoldne.
Ob nedeljah in praznikih se sploh ne uraduje.

Ravnateljstvo Mestne hranilnice ljubljanske.

Cene brez konkurence!

Slovenci, pozor
pri nakupovanju vencev!

FR. IGLIČ

Ljubljana, Mestni trg 11

priporoča največjo zalogo krasnih

nagrobni vencev
in trakov z napisi.

Zunanja naročila se izvršujejo
hitro in točno.

Obleke za gospode

najnovejšega kroja prodaja po lastni ceni zaradi po-
manjkanja prostora kakor tudi najnovejšo

**konfekcijo za dame in
deklice.**

A. LUKIČ Ljubljana, Pred škofijo
št. 19.

Solidna postrežba!

Nizke cene!

**Zaradi minule sezije
so cene**

oblek za gospode, dame,
dečke in deklice

veliko znižane.

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović

Ljubljana, Mestni trg 5.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani

po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.

Državni kolodvor.

Blaž, Dunajska cesta.

Sever, Krakovski nasip.

Piebler, Kongresni trg.

Češark, Šelenburgova ulica.

Dolenec, Prešernova ulica.

Fuchs, Marije Terezije cesta.

Mrzlikar, Sodna ulica

Šubie, Miklošičeva cesta.

Zupančič, Kolodvorska ulica.

Pirnat, Kolodvorska ulica.

Šenk, Resljeva cesta.

Kotnik, Šiška.

Tivoli, na žel. prel. pri Nar. domu.

Košir, Hišlerjeva ulica.

Stiene, Valvazorjev trg.

Sušnik, Rimska cesta.

Ušeničnik, Židovska ulica.

Kleinstejn, Jurčičev trg.

Wislak, Gosposka ulica

Kustrin, Breg.

Tenente, Gradaška ulica.

Velkavrh, Sv. Jakoba trg.

Šitar, Florjanska ulica.

Blaznik, Stari trg.

Nagode Mestni trg.

Kane, Sv. Petra cesta.

Treo, Sv. Petra cesta.

Kušar, Sv. Petra cesta.

Podboj, Sv. Petra cesta.

Elsner, Kopitarjeva ulica

Bizjak, Bohoričeva ulica.

Remžgar, Zelena jama

Bič, Zaloška cesta.

Sveteč, Zaloška cesta.

Jamšek, Tržaška cesta.

Štravs, Škofja ulica

Zadel, Karlovska cesta

Likar, Glince.

Sterkovič, Dunajska cesta

Sprejema zavarovanja človeškega živ-
ljenja po najraznovrstnejših kombina-
cijah pod tako ugodnimi pogoji, ko
nobena druga zavarovalnica.

Ves čist dobiček se razdeljuje zavarov-
ancem; dosežaj se ga je izplačalo
K 2,495-719—.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Reserve in fond K 54,000.000. Izplačane odškodnine in kapitalije K 109,356.860-58.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:

Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12.

Pisarne so v lastni bančni hiši.

Zavaruje poslopja in premočnine proti
požarnim škodam po najnižjih cenah
Zavaruje proti tatvini, razbitju ogledal
in okenskih plošč.

Škode cenjuje takoj in najkulantneje.
Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatno
podporo v narodne in občnkoristne
namene.

Del. glavnica:
K 5,000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad:
K 610.000.

Stritarjeva ulica št. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Jadranska banka filijalka v Ljubljani

Šelenburgova ulica št. 7 (nasproti glavni pošti).

Kupuje in prodaja:

vrednostne papirje, rente, obligacije, zastavna pisma,
prioritete, delnice, srečke itd. — Valute in devize. —
Predajmi na vrednostne papirje in blago ležeče v
javnih skladiščih.

Promese k vsem žrebanjem.

Centrala v Trstu.

Vloge na knjižice

od dneva vložitve 4 1/2 % do dneva dviga.
Rentni davek plačuje banka iz svojega.
Na tekoči in žiro račun po dogovoru.

Zivahna zveza z Ameriko.

Akreditivi.

Menjalnica.

Eskomptuje

menice, devize in fakture — Zavarovanje vrednostnih
papirjev proti kurzni izgubi. — Revizija žrebanja
srečk itd. brezplačno. — Stavbni krediti. — Rembours-
krediti. — Borna naročila.

Inkaso.

Filijalka v Opatiji.

Delniška glavnica K 6,000.000

Reservni fond okoli K 300.000